

7. Még néhány adat a határ szlovákiai oldaláról

1976-ban – a dunaszerdahelyi *Csallóközi Múzeum* (Žitnoostrovské Múzeum) részlegként – nyitották meg *Somorján* (Šamorín) a *Városi Honismereti Házat*, aminek rendezésében magyarországi muzeológusok működtek közre.

Az 1980-as évek elején az *érsekújvári múzeum* a váci *Tragor Ignác Múzeummal* tartott fent baráti kapcsolatot, ami azonban a szakmai találkozók szintjén maradt.

Az 1980-as évek elején a CSEMADOK égisze alatt szerveződött az *Alsó-Garam mente néprajzi kutatása*, amiben több magyarországi muzeológus és részt vett.

A komáromi *Duna Menti Múzeum Magyar Nemzetiségi Osztálya* is részt vett négy éven keresztül – a másutt már említett – *Hont-kutatás*ban, együtt az ipolysági és a váci múzeum munkatársaival. 1991-ben Komáromban konferenciát rendezett a múzeum *Interetnikus kapcsolatok a Kárpát-medence északi részén* címmel, ahol szlovák és magyar kutatók, köztük számos muzeológus tartottak előadást. A tanácskozás anyaga 1994-ben kétnyelvű kiadásban jelent meg (*Liszka József szerk.: Acta Museologica 1. Komárom–Dunaszerdahely*). Ugyanők *Dél-szlovákiai tájak fafaragó művészete* címmel készítették kiállítását, ami eljutott az ausztriai *Köpcsény* (Kittsee) múzeumába is. 1994-ben a pápai *Képfestő Múzeum* kiállítását fogadták Komáromban, amit aztán bemutattak Rimaszombaton és Galántán is. A komáromiak a *Martosi (Martovce) népviselet* kiállítással viszonzták Pápán a tárlatot.

ERGEBNISSE UND AUFGABEN AUF DEM GEBIET DER ZUSAMMENARBEIT UNGARISCH–SLOWAKISCHER MUSEEN AN DER GRENZE

Die Arbeit stellt am Beispiel von Institutionen im Grenzgebiet die wichtigsten Charakteristika der ungarisch-slowakischen Museumsbeziehungen vor. Sie weist darauf hin, daß die Festlegung der Grenzen durch Trianon im Bezug zum kulturellen Gegenstandserbe eine anorganische Situation schaffte und daß sie die Zusammenarbeit den jeweiligen politischen Verhältnissen und der Absicht der einzelnen Institutionen unterwarf, obwohl die öffentlichen Sammlungen der Region die Hüter des kulturellen Erbes der zusammenlebenden Völker sind. Trotz all dem haben in den vergangenen Jahrzehnten zahlreiche Ausstellungen, der Austausch von Ausstellungen, gemeinsame Forschungen und Konferenzen die Funktionsfähigkeit der Beziehungen bewiesen. Doch diese wurden meistens nicht institutionalisiert, sondern verblieben die Ergebnisse persönlicher Kontakte, die durch viele Faktoren gehindert werden. Der Verfasser hat viele Vorschläge bezüglich dessen, wie man durch die ungarisch–slowakischen Staatsbeziehungen, sowie mit Hilfe der Möglichkeiten der Europäischen Union die Zusammenarbeit der öffentlichen Sammlungen der Museen beider Länder wirkungsvoller gestalten könnte. Dies würde – über die fachlichen Ergebnisse hinaus – auch das eigenartige kulturelle Angesicht dieser Region kräftiger widerspiegeln als bisher.

Gyula Viga